

jo daarligere ledet og indrettet Fabrikken er, desto flettere Løn betaler den maatte.

Endnu skal jeg blot til Slutning bemærke, at efter, hvad der er mig bekendt, og efter, hvad der ogsaa er omtalt fra forskellige andre Sider, er det allerede nu Tilfældet, at enhver honnet Arbejdsgiver, der har Følelse for sine Folk, har ogsaa en Følelse af Forpligtelse til at forsikre dem mod Ulykkestilfælde. Jeg kender mangfoldige Fabrikker, som have det som noget ligefrem selvfølgeligt paa deres Budget, at de betale til "Winterthur" eller et andet Selskab den Præmie, som er nødvendig. Og de, der have denne Følelse af deres naturlige Forpligtelse, ville ikke i mindste Maade blive berørte af denne Lov; de ville, efter at denne Lov er kommen ud, komme til at betale det samme, som de nu betale, maatte endogjaa mindre. Men Loven vil have den Folge, at de mindre honnette, næringsdrivende, som ikke have den Følelse for, hvad der er deres naturlige Pligt, og som nu søge at knibe ud og overlade det til Fattigvæsenet eller velbædige Menneſter at sørge for deres tilstaaede Arbejdere, tvinges til at være med til at gøre det samme, som de virkelig anstændige industridrivende gøre.

Fusning: Efter de faldne Udtalelser skal jeg sige mig i stor Korthed. Til de Udtalelser, der kom fra den sidste ærede Taler, skal jeg tillade mig at sige, at da han indrømmer, at det nu er almindeligt — og jeg vil sige, det er saa godt som Reglen — at store Fabrikker, hvori der drives farlige Virksomheder, store Virksomheder i Bygningsfagene, Jernbanebyggerier og lignende, saa godt som altid forsikre deres Folk, saa synes jeg, at det ærede Medlem kan spare sig den stærke Bebrejdelse mod Industrien, det ærede Medlem tom med lige straks, da han jo ved, saa godt som han ved, hvor almindeligt det er, at de store Virksomheder af sig selv have forsikret deres Arbejdere.

Jeg tror, at man godt kunde vente lidt, inden man vedtog denne Lov, for at saa den lidt grundigere gennemgaaet. Thi jeg tror, at uagtet Lovforslaget har faaet Ros fra mange Sider — ogsaa jeg kan rose det for at have mange gode Sider — er det adskilligt, som der bør være nogen Tid til at faa omformet. Jeg vilde ogsaa sætte Pris paa, om man først kunde opnaa at faa den Industri- og Haandværkertælling, der nu er ved at skulle udføres i den kommende Sommer. Derigennem vilde man vistnok kunne lære adskilligt; man vilde kunne lære, hvilke Virksomheder der af sig selv have forsikret deres Folk i Følelsen af, at Virksomhederne ere

farlige. Man kunde gennem Spørgsmaal paa Skemaet faa Oplysning om, i hvilken Form det sker, og hvilke Ulykkestilfælde der ere indtrufne i det sidste Aar, eller man kunde gaa tilbage og tage flere Aar. Jeg tror, at der kunde læres adskilligt, og da det ligger saa nær, at denne Tælling skal afholdes, og man i Løbet af et Aar eller to kunde faa et Resultat deraf, synes jeg, at man ogsaa kunde vente saa længe, inden man lod denne Lov komme ud. Thi det er dog Hovedsagen at saa Loven saa god og omfattende som muligt; hellere det, end at man om kort Tid skulde til at forandre paa Loven.

Det, Industrien har beklaget sig over, tror jeg ikke egentlig er — i alt Fald er det ikke Tilfældet med dem, jeg nærmest kender til — de Udgifter, den vil faa ved Loven; men der er noget stødende ved, at den første Lov i denne Henseende skal gives for Industrien, naar netop den har vist, at den ad frivillig Vej allerede forsikrer sine Arbejdere. Det er det, der har været stødende for mange Industri- og Haandværksfolk.

Jeg er ganske enig med et æret Medlem, som talte, i et andet Spørgsmaal, og jeg kunde jo for saa vidt undlade at nævne det; men jeg vil dog sige, at der har han min fulde Sympati: Det er et Punkt, hvor jeg vilde foreslaa, at man gjorde en Forandring, nemlig i den Retning, at Loven ikke alene skulde gælde Arbejdsgiverne, der drive visse Bestæftigelser som Næringsvej, men at den skulde gælde alle, som beskæftige Folk ved de Virksomheder, som ere nævnte i § 3. Der er saa meget mere Grund dertil, som der er adskillige Virksomheder, der ere nævnte, som man vistnok ikke kan faa ind under "Næringsvej". Jeg forstaar ikke, hvorledes man vil faa ind der under f. Eks. "Føning"; jeg kender ingen "Føningsmester", eller hvad det nu skal kaldes, ingen, der lader ise, fordi det er hans Næringsvej. Det skulde da være en Fabrik, der sætter Folk ud at ise; men det bliver jo i Reglen Bryggerier eller lignende Virksomheder, saa jeg forstaar ikke, det skal kaldes en Næringsvej at ise. — Vigeledes at nedrive Bygninger. Jeg kender ingen, der har nedjat sig som Nedriver af Bygninger, og jeg antager, at Meningen er, at hvis det er en Haandværker, der paatager sig det, skal han have sine Folk forsikrede; men hvis det er en Mand fra Gaden eller en Arbejdsmand, der paatager sig det, skal han ikke have sine Folk forsikrede. Jeg synes, det er en Urimelighed over for Arbejderne, de bør være forsikrede, hvad enten de arbejde for en Murer, en Tømrer eller for en Marstandiser f. Eks., der nok kunde